

Svar (11/2 03)**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Efter den gældende lovgivning er det de kommunale myndigheder, der har ansvaret for indsatsen over for ældre og personer med handicap og derfor har ansvaret for at bygge og udbygge det antal boliger til ældre og personer med handicap, som der lokalt vurderes at være behov for. Såfremt det drejer sig om personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, er det amtskommunerne, der har ovenfor beskrevne ansvar.

For så vidt angår boliger til ældre og personer med handicap, er det kommunalbestyrelsen, der som hovedregel udøver anvisningsretten og dermed behovsvurderingen til almene ældre/-plejeboliger.

Kommunalbestyrelsen kan dog overlade anvisningsretten og dermed behovsvurderingen til ejendommens ejer. Hvis kommunalbestyrelsen overlader anvisningsretten til en almen boligorganisation, skal anvisningsretten dog ske på samme måde, som når kommunalbestyrelsen har anvisningsretten.

For så vidt angår boliger for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, er det amtskommunerne, der som hovedregel udøver anvisningsretten og dermed behovsvurderingen til de pågældende boliger. Amtskommunerne kan dog overlade anvisningsretten og dermed behovsvurderingen til kommunerne.

Med hensyn til boliger for ældre og personer med handicap samt boliger for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap kan de almene boligorganisationer ikke modsætte sig, at amtskommunen eller kommunen anviser personer med psykiske handicap til de pågældende boliger.

Ud fra oplysningerne i en senere artikel i Randers Amtsavis den 30. januar 2003 ser det ud til, at problemet i den konkrete sag er blevet løst. På grundlag af oplysningerne i de pågældende artikler i Randers Amtsavis er det ikke muligt for mig nærmere at kommentere den konkrete sag, men jeg kan oplyse, at jeg har bedt mine embedsmænd om at indhente en redegørelse fra Århus Amtskommune og Randers Kommune om den pågældende sag. Erhvervs- og Boligstyrelsen vil herefter følge op på sagen, hvis der er behov derfor.

Spm. nr. S 1833

Til skatteministeren (5/2 03) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren vurdere provenuvirkningen og eventuelle juridiske problemer forbundet med at udvide lønmodtageres fradragsret for nødvendige merudgifter ved beskæftigelsen til også at omfatte studerende ved videregående uddannelser?«

Svar (14/2 03)**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at jeg synes, at det er prisværdigt, når man vælger at lægge en indsats i at gennemføre en kompetencegivende uddannelse; en uddannelse som forhåbentlig vil være til gavn for såvel den studerende selv som samfundet.

Samfundet, d.v.s. de øvrige skatteborgere, støtter da også allerede det gode formål ved bl.a. at stille uddannelsesinstitutioner, undervisere m.v. til rådighed for den studerende, ligesom samfundet ikke mindst bidrager med SU til den studerende, og sørger for, at studerende har adgang til offentlig transport med rabatter, der er helt eller delvis skattebetalte.

Det vil være forbundet med betydelige provenumæssige tab og administrative vanskeligheder at give studerende ved videregående uddannelser fradragsret for »nødvendige merudgifter« ved den pågældende uddannelse, ligesom en sådan fradragsret vil komplicere skattesystemet.

Jeg kan oplyse, at i henhold til de nugældende regler er det således, at man skatteteoretisk opdeler udgifter i fradragsberettigede driftsudgifter og i ikke-fradragsberettigede etablerings- og anlægsudgifter, privatudgifter m.v.

Omkostninger til uddannelse og egentlig videreuddannelse anses for en etableringsudgift og ikke som en driftsudgift. Det er principielt kun udgifter, der kan anses direkte at være afholdt for at erhverve, sikre eller vedligeholde en indtægt, der anses for fradragsberettigede driftsudgifter. Så længe man er under uddannelse har man ikke en indtægt, i hvert fald ikke en indtægt fra den pågældende uddannelse. Det er muligt, at man får SU under uddannelsen, men dette er en overførselsindkomst. Omvendt er man som studerende under uddannelse ikke skattepligtig af den værdi, der ligger i, at man